

VEILEDNING VED OFFENTLIG INNKJØP AV FARLIG AVFALLSTJENESTER

En veileder utviklet gjennom unikt samarbeid

Denne veiledningen ble opprinnelig utarbeidet av en arbeidsgruppe nedsatt av styret i Norsk forening farlig avfall (NFFA). Foreliggende versjon er reviderte av en gruppe nedsatt av Fagforum farlig avfall som er NFFA og Avfall Norges samarbeidsorgan. Gruppen har bestått av:

- Einar Bratteng, advokat i Advokatfirmaet Berngaard / juridisk rådgiver for NFFA
- Torbjørn Steensrud, leder farlig avfall, Stena Recycling
- Allan Carlsen, varestrømsansvarlig farlig avfall, Norsk Gjenvinning
- Marianne Wiker Stensland, avdelingsleder, Renovasjons- og gjenvinningsetaten, Oslo kommune
- Thomas Næssan, driftsleder farlig avfall, Trondheim Renholdsverk
- Sekretær: Roar Hansen, spesialrådgiver, NFFA

Det er ambisjonen at veiledningen vil bli revidert årlig.

Ambisjonen med denne veilederen er å bidra til at innkjøp av farlig avfallstjenester skjer ut fra at krav og tilbud er balanserte, oppnåelig samt i tråd med det ansvar og de betingelser som framkommer av lov og forskrift innen avfallsområdet – men også ut fra de særegne ambisjoner og målsettinger ulike parter alltid vil ha når et kommersielt samarbeid skal inngås. Veilederen må anvendes i lys av kravene i lov om offentlige anskaffelser med tilhørende forskrifter. Veilederen er først og fremst ment som et praktisk hjelpemiddel for å kunne stille rimelige og balanserte krav som er i begge kontraktsparters interesse.

Med «Veiledning ved innkjøp av farlig avfallstjenester» håper arbeidsgruppen at det skapes større forståelse mellom oppdragsgiver og leverandør, deres respektive behov og de rammer som partene må forholde seg til – både i forhandlinger og i praktisk utførelse av et samarbeid innenfor farlig avfall.

Diskusjoner, meningsbrytninger og erfaringsutvekslinger hos de involverte i arbeidet med veilederen, har bidratt til å gjøre den unik. Unik i den forstand at den er utviklet i samarbeid mellom representanter for oppdragsgiver og leverandør, for private og offentlig eide virksomheter, av fagfolk med ulike roller innen håndtering av farlig avfall. Av mennesker med «skoa på»!

Vi håper du finner veilederen nyttig i ditt praktiske arbeid. Men merk: En veileder vil aldri bli annet enn nettopp en veiledning. Ansvar kan aldri løftes bort fra de partene som skal fremforhandle en kommersiell avtale og et forpliktende samarbeid. Det er grunn også å referere til regelverket om offentlige anskaffelser, som gir rammer for innkjøp av tjenester også innen farlig avfall.

Har du innspill til forbedringer, spørsmål eller finner noe direkte feil eller mangelfullt – nøl ikke med å kontakte Norsk forening farlig avfall (NFFA) eller Fagforum farlig avfall!

Randi Pedersen
Generalsekretær
Norsk forening farlig avfall (NFFA)

Innhold

1. Generelt	5
1.1 Lovlig virksomhet	5
1.2 Kompetanse	5
2. Ansvar for deklarerer av farlig avfall	5
3. Kapasitet og kapasitetserklæring	5
4. Transport, hentetid og frekvens	6
4.1 Bestillingsrutiner	6
4.2 Lasterutiner	6
4.3 Krav til kjøretøy	6
4.4 Andre særskilte krav vedrørende transport	6
5. Aktiv medvirkning - utvikling av oppdragsgivers virksomhet mv.	6
5.1 Aktiv medvirkning – kjemifaglig bistand mv.	7
5.2 Aktiv medvirkning – fysisk tilstedeværelse	7
5.3 Aktiv medvirkning – nytt regelverk og ny kunnskap	7
5.4 Kompetanse- og kursbehov hos oppdragsgiver	7
6. Behandling av farlig avfall	8
6.1 Bonus for materialgjenvinning/ombruk	Feil! Bokmerke er ikke definert.
7. Avvik og avvikshåndtering	8
7.1 Avvikshåndtering	9
7.2 Dialog om avvik	9
8. Utstyr og emballasje	10
9. Enhetspris	10
10. Kontraktsoppfølging	11
10.1 Felles risikovurdering	11
10.2 Rapportering og statistikk	11
10.3 Fakturering	12
10.4 Kontroll	12
1. Generelt	13
1.1 Lovlig virksomhet	13
1.2 Kompetanse	13
2. System og deklarerer av farlig avfall	13
3. Kapasitet	14
4. Transport, hentetid og frekvens	14
4.1 Bestillingsrutiner	15
4.2 Lasterutiner	15

4.3	Krav til kjøretøy.....	15
4.4	Andre særskilte krav vedrørende transport	15
5.	Aktiv medvirkning - utvikling av oppdragsgivers virksomhet mv.	16
5.1	Aktiv medvirkning – kjemifaglig bistand.....	16
5.2	Aktiv medvirkning – fysisk tilstedeværelse	16
5.3	Aktiv medvirkning – nytt regelverk og ny kunnskap.....	16
5.4	Kompetanse og kursbehov hos oppdragsgiver	16
6.	Behandling av farlig avfall.....	17
6.1	Bonus for økt materialgjenvinning	17
7.	Avvik og avvikshåndtering	18
7.1	Avvikshåndtering.....	18
7.2	Dialog om avvik.....	18
8.	Utstyr og emballasje	18
9.	Enhetspris.....	19
10.	Kontraktsoppfølging.....	19
10.1	Felles risikovurdering.....	19
10.2	Rapportering og statistikk	20
10.3	Fakturering.....	20
10.4	Kontroll.....	20

1. Generelt

1.1 Lovlig virksomhet

(1) Oppdragsgiver forutsetter at alle sider ved leverandørens virksomhet drives i henhold til norske lover og regler. Med *farlig avfall* i denne veilederen menes avfall som definert i avfallsforskriften § 11-2. Leverandøren og eventuelle underleverandører som leverandøren benytter seg av, skal ha alle nødvendige tillatelser etter offentligrettslig regelverk til håndtering og behandling farlig avfall, jf. blant annet forurensingsloven § 11, jf. § 29. Det gjelder også krav til transport av farlig avfall som også er farlig gods, jf. forskrift om landtransport av farlig gods (ADR-regelverket). I den grad farlig avfall eksporteres til behandlingsanlegg utenfor Norge, skal leverandøren påse at disse har nødvendig tillatelser etter mottakerlandets regler til å lovlig kunne håndtere farlig avfall. Alle kostnader knyttet til eksport av avfall skal bæres av leverandøren.

(2) Oppdragsgiver kan be om dokumentasjon fra leverandør på at underleverandører og behandlingsanlegg mv. har de nødvendige tillatelser for å kunne håndtere farlig avfall.

1.2 Kompetanse

(1) Leverandørens utførende personell skal ha tilstrekkelig kompetanse for å kunne håndtere og transportere farlig avfall, jf. avfallsforskriften kapittel 11 om farlig avfall, forskrift om landtransport av farlig gods, de felles europeiske ADR-bestemmelsene og eventuelt annet relevant lovverk. Alt personell som skal utføre arbeid i tilknytning til kontrakten skal beherske norsk eller annet skandinavisk språk skriftlig og muntlig.

(2) Oppdragsgiver kan be om dokumentasjon på at utførende personell har tilstrekkelig kompetanse til å håndtere og transportere farlig avfall m.v. Oppdragsgiver kan uten kostnad avvise utførende personell som ikke har tilstrekkelig kompetanse.

2. Ansvar for deklarerer av farlig avfall

(1) Farlig avfall skal deklarerer i samsvar med reglene i avfallsforskriften kap. 11.

(2) For selve deklarereringen gjelder følgende:

- Avfallet skal deklarerer som beskrevet på avfallsdeklaring.no og som hovedregel skal det skje med emballasje (brutto).

(3) Leverandør skal sørge for at deklarasjonsskjema følger alle leveranser ved videre levering.

3. Kapasitet

(1) Farlig avfall kan bare lagres av oppdragsgiver inntil 6 måneder og det kan bare lagres inntil 50 tonn farlig avfall, jf. avfallsforskriften kap. 11 vedlegg III pkt. 7.4.

(2) Leverandøren skal til enhver tid ha kapasitet, personell og utstyr som tilfredsstiller oppdragsgivers krav og behov slik at driften går uforstyrret. Avfallet skal hentes ved behov og innenfor kravet om maksimal lagringstid av farlig avfall seks måneder. Ved kontraktsinngåelse skal henteordning avtales.

- (3) For å sikre at oppdragsgivers drift til enhver tid går uforstyrret skal leverandøren redegjøre for mulige alternative mellomagrings-/behandlingskapasiteter for de 5 største farlig avfallsfraksjonene dersom det oppstår kapasitetsutfordringer i leverandørens egen verdikjede.

4. Transport, hentetid og frekvens

- (1) Leverandør skal tilby hensiktsmessige transportmidler for det farlige avfallet som omfattes av kontrakten. Tilbudt transport skal minimum tilfredsstillende EUROKLASSE 6. Alle kjøretøy benyttet må tilfredsstillende alle krav til transport av farlig avfall. Alle transportører som benyttes av tilbyder skal på forespørsel fra oppdragsgiver kunne fremlegge ADR kompetansebevis og annen dokumentasjon på tilstrekkelig faglig kompetanse for håndtering, lasting og lossing av farlig avfall. Transportører uten godkjent dokumentasjon vil bli avvist på oppdragsgivers mottak uten kostnad for oppdragsgiver. Transportør må kunne kommunisere skriftlig og muntlig på norsk, svensk eller dansk.
- (2) Oppdragsgiver skal legge til rette for høyeste mulig fyllingsgrad når leverandøren henter farlig avfall. Leverandøren gjøres oppmerksom på at dette ikke alltid kan gjennomføres, blant annet som følge av kravene til maksimal lagringstid for farlig avfall.
- (3) Leverandøren har rett og plikt til å avvise transporten dersom det farlige avfallet ikke er pakket m.v. i henhold til ADR-regelverket kap. 1.4.2 og avfallsforskriften kap. 11 om farlig avfall. Ved avvisning av transport fra leverandørens side, skal leverandøren gi skriftlig beskjed til oppdragsgiver om hva feilen skyldes. Leverandøren skal komme med forslag til tiltak for hvordan feilen kan unngås i fremtiden og i samarbeid med oppdragsgiver gjennomføre kompetansetiltak som anses nødvendig.

4.1 Bestillingsrutiner

Se kommentarer

4.2 Lasterutiner

Se kommentarer

4.3 Krav til kjøretøy

Se kommentarer

4.4 Andre særskilte krav vedrørende transport

Se kommentarer

5. Aktiv medvirkning - utvikling av oppdragsgivers virksomhet mv.

Oppdragsgiver mottar store mengder farlig avfall fra husholdningene som kan være mangelfullt merket eller av en slik art at det vanskelig lar seg klassifisere korrekt. Det vil derfor være behov for kjemifaglig bistand eller annen faglig bistand for å sikre at farlig avfall klassifiseres og håndteres i tråd med regelverket. Oppdragsgiver har krav til ansatte som håndterer farlig avfall at de har tilstrekkelig kompetanse og til at denne kompetansen videreutvikles, jf. avfallsforskriften kap. 11 § 11-5 og vedlegg III til forskriften. Det er en målsetting at leverandøren aktivt bidrar til korrekt håndtering av farlig avfall og er med på aktivt å utvikle og møte oppdragsgivers kompetansebehov og kompetansemål.

5.1 Aktiv medvirkning – kjemifaglig bistand mv.

(1) Oppdragsgiver har behov for kjemifaglig bistand for å kunne foreta riktig klassifisering av farlig avfall i henhold til avfallsforskriften. Det er særlig behov for kjemibistand innen følgende områder:

- (Refereres)

(2) Leverandør skal beskrive/dokumentere kompetanse (erfaring og/eller utdanning) på tilbudt personell både når det gjelder kjemikerbistand og kurs innenfor farlig avfall og sikkerhet rundt dette. Leverandøren skal kunne stille med kjemikompetanse på Bachelor eller Masternivå ved behov.

(3) For å sikre korrekt håndtering og klassifisering av farlig avfall skal leverandøren ha enkle og effektive interaktive løsninger som gjør at ansatte hos oppdragsgiver med behov for kjemibistand kan melde inn ukjent avfall løpende for å sikre riktig klassifisering. Det bes om at leverandør redegjør for følgende:

- Hva slags interaktivt system som tilbys kommunen for å bistå i arbeidet med riktig klassifisering
- Brukervennlighet
- Hvilken kompetanse fra leverandørens som vil bidra inn i systemet
- Responstid på forespørsler som er rettet gjennom systemet.

Systemet skal være tilgjengelig og klar for bruk ved oppstart av kontrakten. Leverandøren bærer kostander og utgifter i forbindelse med utvikling, vedlikehold og eventuell opplæring i systemet.

(4) Det vil kunne oppstå situasjoner som gjør at det farlig avfallet likevel ikke lar seg klassifisere gjennom den interaktive løsningen som nevnt ovenfor. I slike situasjoner vil oppdragsgiver anta at avfallet er farlig og lagre dette på en miljøforsvarlig måte inntil klassifiseringen er endelig avklart. Det er ikke ønskelig at avfall forblir uklassifisert over lengre tid. Leverandøren skal sørge for et system for at slikt avfall får riktig klassifisering:

- Beskrivelse av systemet
- Bruk av kjemifaglig bistand
- Frekvens på avklaring av avfall med ukjent eller uklar klassifisering

Systemet skal være tilgjengelig og klar til bruk ved oppstart av kontrakten. Leverandøren bærer kostander ved systemet på samme måte som ovenfor.

5.2 Aktiv medvirkning – fysisk tilstedeværelse

Se kommentarer

5.3 Aktiv medvirkning – nytt regelverk og ny kunnskap

Leverandøren skal gjøre oppmerksom på nytt regelverk og ny kunnskap som vil kunne få konsekvenser for oppdragsgivers virksomhet, og bidra til å implementere endringer i oppdragsgivers virksomhet som følge av dette.

5.4 Kompetanse- og kursbehov hos oppdragsgiver

(1) Oppdragsgiver ønsker at leverandøren skal bidra til å utvikle kompetansen hos oppdragsgiver, slik at oppdragsgiver når sine kompetansemål og får sine kompetansebehov dekket. Ved utløpet av kontraktsperioden har oppdragsgiver fastsatt følgende kompetansemål:

- Ansatte skal ha/kunne/ha fått/gjennomført: (Se kommentarer)

(2) For å nå kompetansemålet har oppdragsgiver identifisert følgende kompetansebehov:

- (Se kommentarer)

Leverandøren skal sammen med tilbudet fremlegge en plan for hvordan kompetansemålet skal nås i kontraksperioden og hvordan oppdragsgivers kompetansebehov skal dekkes. Dersom leverandøren i kontraksperioden mener at oppdragsgiver har behov for kompetanse som ikke er dekket i opplistingen ovenfor, så skal leverandøren informere oppdragsgiver om dette. Partene skal i fellesskap bli enige om hvordan oppdragsgiver kan tilføres denne kompetansen.

(3) Oppdragsgiver skal ha mulighet til å bestille kurs som er nødvendig å sikre at de ansatte hos oppdragsgiver har tilstrekkelig kompetanse til å håndtere farlig avfall m.v. Kursinnhold vil avklares med leverandør på forhånd. Timespris for kurs skal oppgis i tilbudsskjemaet.

6. Behandling av farlig avfall

(1) Oppdragsgiver vil at leverandør skal være en pådriver opp mot beste tilgjengelige teknologi. D.v.s. teknologi som er kjent for å gi minst belastninger på det ytre miljø, og at utstyret skal monteres, vedlikeholdes og driftes på en slik måte at utslipp og virkninger på miljøet blir minst mulig.

(2) Farlig avfall skal behandles i størst mulig grad i samsvar med avfallshierarkiet slik at mest mulig av ressursene i avfallet blir utnyttet og at miljøgifter i avfallet ikke fører til skade på helse og miljø. Behandlingsformen for farlig avfall skal i størst mulig grad skje etter følgende prioriterte rekkefølge:

1. Ombruk
2. Resirkulert
3. Forbrenning med energiutnyttelse
4. Forbrenning uten energiutnyttelse
5. Deponering

(3) I tilbudets pris- og tilbudsskjema skal tilbydereren angi hvordan de 5 største farlig avfallskategoriene (stoffnummer) i volum ved oppdragsgivers virksomhet, vil bli behandlet og hvor stor andel av dette avfallet etter vekt som vil bli ombrukt og resirkulert. Leverandøren må også redegjøre for hvilke tiltak som er iverksatt for å unngå at farlig avfall går til forbrenning uten energiutnyttelse og deponering, og hvilke tiltak som er iverksatt for å øke graden av ombruk og materialgjenvinning.

7. Avvik og avvikshåndtering

Det er kommunen som første mottak som har plikt til å påse at farlig avfall blir håndtert på forsvarlig måte, jf. avfallsforskriften § 11-5 flg. og vedlegg III og IV til avfallsforskriften kap. 11. Leverandøren kan ikke fakturere oppdragsgiver for kostnader knyttet til håndtering av avfall utover det som er forhåndsavtalt i kontrakten, med mindre det foreligger et avvik. Med avvik menes:

- Ordinære avvik: Forhold hos oppdragsgiver som forårsaker merarbeid hos leverandøren ved utsortering av avfall når farlig avfall av ulike kategorier er blandet sammen, eller når farlig avfall er blandet sammen med ordinært avfall, jf. avfallsforskriften § 11-5 annet ledd.
- Rødt avvik: Grov feilsortering hos oppdragsgiver hvor sammenblanding med annet avfall kan skape farlige situasjoner med risiko for skade på helse og miljø. Eksempler på røde avvik er

innblanding av reaktivt, eksplosivt, smittefarlig eller radioaktivt avfall. Det vil også foreligge et rødt avvik i andre tilfeller hvor det oppdages avfall utenfor oppdragsgivers tillatelse.

Ordinære avvik av samme art som gjentar seg utover tre ganger kan faktureres oppdragsgiver særskilt etter reglene nedenfor.

7.1 Avvikshåndtering

(1) Ved avvikshåndtering og fakturering av avvik gjelder reglene nedenfor:

- Alle avvik skal meldes oppdragsgiver så snart som mulig, og senest to uker etter at det ble oppdaget. Dersom oppdragsgiver mener at det ikke foreligger et avvik som gir grunnlag for tilleggsfaktura, så skal dette meddeles leverandøren så snart som mulig.
- Alle avvik skal dokumenteres med bilde og deklarasjonsnummer. Det skal gå klart frem hvor og hva slags avvik det gjelder.
- Dersom avfallet skal omdeklarerer, skal det nye deklarasjonsnummeret oppgis i avviket slik at oppdragsgiver har sporbarhet på avfallet.
- Avvik av samme art som gjentar seg mer enn tre ganger og som medfører merkostnader ved håndteringen av det farlige avfallet kan faktureres oppdragsgiver. Avviket kan faktureres per medgåtte arbeidstime.
- Pris for avvik skal oppgis i tilbudsskjema, og omfatte alt merarbeid ved avviket. Avfallet skal faktureres med pris for korrekt avfallsstoffnummer etter deklarerer/omdeklarerer.

Reglene ovenfor gjelder også for røde avvik så langt de passer.

(2) Ved røde avvik gjelder følgende særskilte regler:

- Røde avvik skal straks meldes oppdragsgiver.
- Røde avvik faktureres etter nærmere avtale med oppdragsgiver i de enkelte tilfelle.
- Leverandøren skal dokumentere faktiske behandlingskostnader av avfallet, ved innhenting av pristilbud el.

7.2 Dialog om avvik

(1) Dersom leverandøren gjennom avvik eller på annen måte blir oppmerksom på forhold hos oppdragsgiver som kan forbedres for å sikre bedre mottakskontroll eller en mer effektiv ivaretagelse av miljøet m.v., så forplikter leverandøren å ta kontakt med oppdragsgiver å gjøre oppmerksom på dette og komme med eventuelle forslag til forbedringer. Leverandør skal være opptatt av HMS og ha god dialog med oppdragsgiver med hensyn på gode løsninger på oppdragsgivers anlegg.

(2) Oppdragsgiver og leverandør kan be om dialogmøter knyttet til forbedring i håndtering av farlig avfall.

8. Utstyr og emballasje

8.1 Leverandørens plikter

Leverandøren skal sørge for all nødvendig emballasje for forsvarlig håndtering og oppbevaring av farlig avfall. All emballasje må være ADR- og UN-godkjent. Leverandøren skal sørge for farlig avfallsetiketter og ADR-faresedler til alle typer farlig avfall som mottakene har.

Oppdragsgiver har behov for følgende emballasje:

- (Settes inn hvis aktuelt)

Listen er ikke uttømmende og leverandøren står fritt til å foreslå oppsamlingsmateriell og emballasje. Slikt utstyr skal imidlertid være tilpasset avfallet som samles inn og må være hensiktsmessig for brukerne som skal levere avfallet.

Estimert pris for emballasje og merking skal ikke inngå i enhetsprisen, men oppgis særskilt.

8.2 Plan for reduksjon av emballasje

Partene skal før oppstart sammen gå igjennom de anlegg og de prosesser som er omfattet av oppdraget og utarbeide en felles plan for reduksjon av emballasjebruk, herunder fastsette felles mål for reduksjon av emballasje. Partene skal avholde regelmessige møter for å følge opp og eventuelt iverksette tiltak for at målene nås.

Partene kan i fellesskap beslutte å endre emballasjetype, dersom dette er nødvendig for å øke ombruksandelen av emballasjen.

8.3 Bonus for emballasjeombruk

(Se veiledning)

9. Enhetspris

9.1 Generelt

Avfall skal prises med emballasje (brutto). I enhetsprisen inngår følgende:

- Enhetsprisen for transport og behandling skal inkludere alle kostnader ved henting, transport og behandling av avfallet som inngår i oppdraget, inkludert eventuell forbehandling eller leveringsavgifter til deponi, forbrenning/destruksjon o.s.v.
- Gebyr for deklarerer av farlig avfall skal inngå i enhetsprisen.

Røde avvik og avfall som ikke lar seg klassifisere ved hjelp av leverandørens kjemikkompetanse faktureres særskilt etter nærmere avtale mellom partene.

Emballasje faktureres etter forbruk. Pris per emballasjeeinheit som skal benyttes i leveransen skal oppgis særskilt i pristilbudet.

9.2 Ukurant farlig avfall

Ukurant farlig avfall er farlig avfall som i vesentlig grad krever særskilt håndtering og forholdsregler av miljø- og sikkerhetsmessig art, utover ordinær behandling av farlig avfall. Ukurant farlig avfall prises

særskilt fra gang til gang. Med ukurant avfall menes blant annet skadede og/eller store litumbatterier, ukurante gassflasker som inneholder miljøgifter eller kjemikalier, er utgått på dato og har ødelagte ventiler mv.

I slike tilfeller skal leverandør tilby en pris for håndteringen av det ukurante farlige avfallet. Dersom oppdragsgiver etter dialog med leverandør ikke blir enig om pris, så står oppdragsgiver fritt til å innhente alternative tilbud og velge alternative løsninger.

10. Kontraktsoppfølging

Kontakt og kommunikasjon mellom oppdragsgiver og leverandør om løpende drift skal skje mellom oppdragsgiver og en fast ansvarlig person hos leverandøren. Leverandøren skal tilby en fast avtaleansvarlig som følger opp avtalen. Avtaleansvarlig skal sørge for at alle skriftlige rutiner, henteplaner og beredskapsplaner til enhver tid er oppdatert. Leverandøren må være tilgjengelig i og utenfor normal arbeidstid på telefon, epost eller annen interaktiv løsning. Dokumenter skal kunne sendes via epost eller annen egnet interaktiv løsning.

10.1 Felles risikovurdering

Oppdragsgiver og leverandør skal i fellesskap, umiddelbart etter inngåelse av kontrakten, sørge for at det utarbeides en felles risikovurdering. Risikovurderingen skal foreligge før oppstart av kontrakten. Eventuelle kostnader som leverandøren måtte ha i tilknytning til slikt arbeid må tas høyde for i pristilbudet. Leverandøren skal ta initiativ til å gjennomføre en felles risikovurdering.

10.2 Rapportering og statistikk

Årlig rapportering. Leverandøren skal utarbeide årsrapport som skal leveres oppdragsgiver senest 01.02. hvert kalenderår og første gang XX.XX.XXX. Ved årsrapportering skal mengder avfall fordelt på avfallstype/-kode som har gått til ombruk, materialgjenvinning, energigjenvinning, forbrenning og deponi/sluttbehandling redegjøres for. Leverandøren må derfor ha et system som gjør det mulig å skille på type avfall etter avfallsnummer. Årsrapporten skal inneholde følgende:

Rapporteringsparameter
Navn på alle sluttbehandlingsanlegg som er benyttet i perioden
Mengder avfall pr. avfallstype levert til hvert anlegg som er benyttet siste år i kg og i prosent
Oversikt over mengder og avfallstyper angitt med avfallsnummer fordelt på behandlingsmetode i kg og prosent
Oversikt over type transportmiddel som er benyttet, med bekreftelse av euroklasse for kjøretøy som er brukt til landtransport
Oversikt som viser hvordan transporten fordeler seg på type transportmiddel, forbruk av drivstoff, type drivstoff og kjørte kilometer pr. drivstofftype
Spesielle hendelser, problemer, avvik og eventuelle forslag til endringer. Det er spesielt viktig at hendelser som har konsekvenser for ytre miljø innrapporteres.

Statistikk. Leverandøren må kunne levere statistikker og rapporter ved behov. Oppdragsgiver kan be om statistikk hver 6. måned på følgende:

- Type transport benyttet iht. kravspesifikasjon og besvarelse tildelingskriterium.
- Mengde avfall mottatt fordelt på avfallsstoffnummer

- Hvordan mottatt mengde er behandlet

10.3 Fakturering

Fakturering skal skje etterskuddsvis hver måned. Ved fakturering skal følgende informasjon vedlegges som grunnlagsdokumentasjon:

- Deklarasjonsnummer
- Leveransenummer
- Hentedato
- Antall kg/tonn pr. avfallstype totalt (veid inn ved første behandlingsanlegg)
- Mengdefordeling mellom hentesteder
- Pris pr. kg/tonn pr. avfallstype som inngår

10.4 Kontroll

Oppdragsgiver forbeholder seg retten til uanmeldte og anmeldte revisjoner for videre håndtering av avfallet.

NFFA sine kommentarer vedr. «Veiledning ved innkjøp av farlig avfallstjenester.

1. Generelt

1.1 Lovlig virksomhet

Det generelle punktet angir det selvsagte utgangspunktet: Leverandøren skal drive alle sider av sin virksomhet i tråd med norske lover og regler. Punktet forutsetter også at leverandøren har tilstrekkelig kompetanse til å utføre alle sider av oppdraget, både behandling og transport. Det forutsettes også at leverandør har nødvendig tillatelser etter norsk regelverk til å håndtere og behandle avfall. Tilsvarende forutsettes det at utenlandske leverandører har nødvendige tillatelser etter regelverket i hjemlandet. I praksis er det svært vanskelig å kontrollere at et behandlingsanlegg i f.eks. Polen har alle nødvendige tillatelser etter polsk regelverk. En reell kontroll av om dette er korrekt i alle henseender er i praksis illusorisk da det krever omfattende kunnskap om utenlandsk regelverk.

Oppdragsgivere må langt på vei innrette seg i tillit til at det felleseuropeiske regelverk på avfallsområdet fungerer etter intensjonen. Rammedirektivet for avfall krever at alle virksomheter som behandler avfall krever tillatelse, jf. direktivets art. 23. I den grad farlig avfall eksporteres til utenlandske behandlingsanlegg innenfor EØS vil dette være meldepliktig avfall etter transportforordningen (forordning 1069/2009/EF) som må godkjennes av mottakerlandets myndigheter. Såfremt avfallstransporten notifiseres til mottakerlandets myndigheter og disse godkjenner denne, så vil det måtte legges til grunn at mottakerlandet også har tatt stilling til at mottaksanlegg faktisk har lovlig adgang til å motta avfallet. Det ligger således kontrollmekanismer i det felleseuropeiske regelverket som skal sikre at avfall ikke går til anlegg uten tillatelser.

Det er vanskelig å se at oppdragsgiver skal ha mulighet til å føre noen reell kontroll med lovligheten av utenlandske anlegg. Det anbefales derfor generelt ikke at leverandører pålegges å fremlegge tillatelser for alle utenlandske behandlingsanlegg. Punktet legger likevel opp til at oppdragsgiver kan be om slik dokumentasjon, dersom dette av ulike grunner anses som ønskelig.

1.2 Kompetanse

(1) Alle som håndterer farlig avfall skal ha tilstrekkelig kompetanse, jf. avfallsforskriften § 11-5, jf. vedlegg III pkt. 5. Det er også krav om kompetanse til transport av farlig avfall, jf. forskrift om landtransport av farlig gods § 4 mv. Punktet forutsetter at leverandøren skal ha tilstrekkelig kompetanse. Dette er også selvsagt så lenge dette faktisk er et forskriftskrav.

(2) Kravspesifikasjonen legger opp til at oppdragsgiver kan kontrollere kompetansen om ønskelig som en slags stikkprøvekontroll. Imidlertid er dette er krevende siden hva som er tilstrekkelig kompetanse vil variere med arbeidsoppgavene og også siden kravene til kompetanse på farlig avfall ikke er standardiserte.

2. System og deklarerer av farlig avfall

(1) Punktet regulerer kun selve ansvaret for deklarerer, når det gjelder hvem som skal dekke kostnadene til deklarasjonsgebyr, vises det til prisskjema. Ansvaret for deklarerer av farlig avfall følger reglene i avfallsforskriften om hvem som har ansvaret for deklarerer. Når farlig avfall kommer fra husholdningene anses kommunen som produsent, og det vil da normalt være leverandør som er første ledd og skal deklarerer. Når næringsdrivende leverer farlig avfall er imidlertid kommunen den som mottar avfallet i første ledd og skal deklarerer.

Det kan være tilfeller hvor en annen ansvarsfordeling av deklareringsplikten kan være hensiktsmessig. Dette vil typisk være hvor en kommune har ubetjente miljøstasjoner for farlig avfall. I slike tilfeller kan det være hensiktsmessig at leverandøren på fullmakt fra kommunen sørger for deklareringen. Det tas i så fall inn en bestemmelse om dette i kontrakten.

(2) Annet avsnitt regulerer hvordan avfallet skal deklarerer og det legges opp til at farlig avfall skal deklarerer brutto som også er hovedregelen på avfallsdeklarerer.no.. Samme prinsipp gjelder ved fakturering.

(3) Tredje avsnitt presiserer at det er leverandøren som skal sørge for at deklarasjonsskjema følger alle transporter, jf. avfallsforskriften § 11-13 og § 11-14.

3. Kapasitet

(1) Veiledningen viser til vedlegg III til avfallsforskriften kap. 11, som gjelder kommunale ordninger for mottak av farlig avfall, hvor det er gitt særskilt begrensninger i hvor lenge farlig avfall kan lagres og hvor mye avfall som kan lagres. Avfallsmottak som ikke er kommunale vil imidlertid kunne omfattes av forskriftens vedlegg IV, hvor det er gitt særskilt krav til lagring i vedleggets nr. 2. En eventuell kravspesifikasjon må tilpasses hva slags ordning det er tale om. Enkelte kommunale mottak kan også ha unntak fra lagringsbegrensningen på 50 tonn farlig avfall.

(2) Under kapasitet kan individuelle oppdragsgivere ha ulike behov. Normalt vil hentedager m.v. kunne avklares etter kontraktstildeling. Dette må vurderes konkret. Kontraktsforslaget legger opp til at det skal avgis en kapasitetserklæring.

(3) I de fleste tilfeller vil en leverandør måtte benytte underleverandører. Veilederen legger opp til at leverandøren skal levere en plan for alternativ kapasitet eller mulighet for alternativ mellomagring for de 5 største farlig avfallstypene. Formålet er å sikre at leverandøren har et bevisst forhold til kapasitet, slik at avfall ikke samles opp hos mottaket.

Dersom sikkerhet er en del av tildelingskriteriene kan det vurderes å innta et eget punkt om å fremlegge dokumentasjon for beredskapsplan:

Beredskapsplanen må inneholde en dokumentasjon på alternative løsninger og avtaler for mottak av avfall, dersom det skulle oppstå hendelser som gjør at leverandør i en periode er forhindret til å ta imot avfallet. Leverandør skal vedlegge beredskapsplan inkludert dokumentasjon på avtaler om reserve mottaksanlegg/mellomlagringssted.

4. Transport, hentetid og frekvens

(2) Annet avsnitt legger opp til at oppdragsgiver skal legge til rette for at transport av farlig avfall har høyest mulig fyllingsgrad. Begge parter har interessen av en slik ordning da denne er kostnadsbesparende og miljøeffektiv. Dette lar seg imidlertid vanskelig gjennomføre konsekvent, særlig fordi det er begrensninger på hvor lenge avfall generelt og farlig avfall spesielt kan lagres, jf. blant annet avfallsforskriften kap. 11 vedlegg III pkt 7.4 og vedlegg IV nr. 2.

(3) Det er oppdragsgiver som vil ha den primære plikten til å sørge for korrekt klassifisering av det farlige avfallet forut for transport, jf. blant annet ADR (2021) pkt. 1.4.2. Det er transportøren som både etter ADR-regelverket og reglene om transport av farlig avfall i avfallsforskriften kap. 11 som har plikten til å påse at farlig avfall/gods er korrekt pakket/emballert og lastet. I den grad oppdragsgiver selv skal stå for pakkingen og lasting skal transportøren ha rett til å avvise transporten, dersom

dette ikke gjennomføres i henhold til regelverket. Transportøren har i henhold til det underliggende regelverket ikke bare en rett til å avvise, men også en plikt. Denneplikten slås fast i kravspesifikasjonen. Avsnittet legger opp til, at når slike tilfeller oppstår, så skal oppdragsgiver underrettes om feilen og hva den skyldes. En slik opplysningsplikt sammen med at leverandøren skal foreslå avbøtende tiltak, vil sette partene i stand til og raskt identifisere feil og samarbeide om løsninger, slik at kontraktsgjennomføringen blir mer effektiv for begge parter.

4.1 Bestillingsrutiner

Kommentarer:

Det vil være veldig individuelt hvilke behov den enkelte oppdragsgiver har, og dette må vurderes konkret. Enkelte vil ha behov for faste hentedager på mottak eller mer uregelmessig henting avhengig av mengden mottatt farlig avfall. Andre igjen vil ha behov for at ubemannede mottak tømmes. Hvor, hva som skal hentes og når det skal hentes bør avklares i kontraktens pkt. 4. Det vil også være aktuelt i dette punktet å regulere nærmere hvordan bestilling foretas og til hvem, og hvor raskt etter bestilling av transport det farlige avfallet skal hentes.

4.2 Lasterutiner

Kommentarer:

Under lasterutiner vil det også være individuelle behov hos oppdragsgiver. I mange tilfeller vil leverandøren stå for lastingen selv, f.eks. ved ubemannende mottak. I andre tilfeller vil oppdragsgiver selv stå for lastingen. I slike tilfeller er det viktig å gjøre oppmerksom at det er transportøren som har ansvaret for at transporten er i henhold til regelverket. Transportøren har ikke bare en rett, men også en plikt til å ikke gjennomføre transporter i strid med ADR-regelverket og avfallsforskriften kap. 11. Det må oppdragsgiver være oppmerksom på ved utforming av kontrakten.

4.3 Krav til kjøretøy

Kommentarer:

Kravspesifikasjonen legger opp til at alle kjøretøy som benyttes skal tilfredsstille Euroklasse 6, som i denne sammenheng er et miljøkrav. Det kan hende at oppdragsgiver ønsker spesifikke miljøvennlige transportmidler. Dette vil kun være et alternativ, dersom miljø er en del av tildelingskriteriene. Dersom man av miljøhensyn ønsker spesifikke reguleringer, bør dette gjøres i dette punktet. Ofte vil det være naturlig at transportøren selv foretar en faglig vurdering av hvordan transporten mest effektiv kan gjennomføres.

4.4 Andre særskilte krav vedrørende transport

Kommentarer:

Dette punktet er ment å være en samlepost for andre krav oppdragsgiver måtte kunne ha til transporten og som ikke er dekket av punktene ovenfor. Enkelte oppdragsgivere vil se det som ønskelig å ha faste sjåfører eller nærmere bestemmelser om vekt og veiing av selve transporten. Dette må vurderes konkret. I visse tilfeller vil det også kunne være behov for å ta inn bestemmelser om bruk av bestemte typer kjøretøy f.eks. sugebil m.v.

5. Aktiv medvirkning - utvikling av oppdragsgivers virksomhet mv.

Punktet skal løse to utfordringer. Den ene er effektiv bistand til å klassifisere farlig avfall og den andre å sørge for kompetanseutvikling hos oppdragsgiver, noe er et krav for kommunale mottak etter avfallsforskriften kap. 11 vedlegg III.

5.1 Aktiv medvirkning – kjemifaglig bistand

(1) Det er en fordel om oppdragsgiver spesifiserer hvilken kjemikkompetanse som etterspørres, herunder hvilken kjemikkompetanse oppdragsgiver selv besitter. Oppdragsgivers oppregning av kjemibehov trenger ikke være uttømmende. En slik angivelse vil likevel være til hjelp for leverandøren i forhold til å kunne levere kjemikkompetanse på "riktig" nivå.

(3) Avsnitt 3 legger opp til at det skal være løsninger på kjemibistand som er enkle og effektive. Det kan f.eks. dreie seg om nettbasert forum hvor bilder og spørsmål løpende kan legges ut av mottakene og som besvares fortløpende. Erfaring tilsier at svært mange spørsmål som oppstår i mottakene kan være relativt enkle å besvare. For avfall som ikke lar seg klassifisere relativt raskt, så legger avsnitt 4 opp til en grundigere prosess.

5.2 Aktiv medvirkning – fysisk tilstedeværelse

Ulike oppdragsgivere har ulike behov. Enkelte mottak har behov for fysisk tilstedeværelse, slik at det vil være behov for å innta dette i kravspesifikasjonen. Dette må vurderes konkret. Et mulig forslag til formulering kan være:

Leverandør skal tilby personell som inntil én dag i måneden kan ha sorteringsveiledning/opplæring på mottaksstedene.

5.3 Aktiv medvirkning – nytt regelverk og ny kunnskap

Dette punktet tar også sikte på å videreutvikle samarbeidet mellom oppdragsgiver og leverandør. I den grad leverandøren blir oppmerksom på nytt regelverk eller får ny kunnskap som tilsier behov for endringer og/eller tilpasninger i driften til oppdragsgiver, skal leverandøren melde ifra om dette. Selv om oppdragsgiver også skal være oppmerksom på nytt regelverk m.v., så vil ofte leverandøren se driften til oppdragsgiver "utenfra" og vil kunne ha perspektiver på driften og mulige endringer som kan være verdifulle for oppdragsgiver.

(3) Punktet legger opp til at leverandøren skal tilby en interaktiv løsning. Dette kan godt være rimelige og enkle løsninger, f.eks. en "gruppechat" eller en annen enkel løsning, hvor de ansatte kan kommunisere raskt og effektivt for å løse enkle problemstillinger i mottaket blant annet knyttet til klassifisering av farlig avfall m.v.

5.4 Kompetanse og kursbehov hos oppdragsgiver

Utgangspunktet i vedlegg III til avfallsforskriften kap. 11 legger opp til at kommunale mottak skal videreutvikle kompetansen til de ansatte. Det generelle kravet om tilstrekkelig kompetanse til håndtering av farlig avfall innebærer i praksis at også andre typer virksomheter kontinuerlig må sørge for at de ansattes kompetanse er oppdatert.

(1) Punktet legger opp til at oppdragsgiver skal sette visse mål for kompetansen i løpet av kontraktsperioden. Det kan godt være flere mål. Eksempelvis vil erfarne ansatte ha et annen kompetanse enn relativt nyansatte. Det er derfor ikke unaturlig at det også er ulike målsettinger knyttet til ulike ansatte.

(2) Når kompetansemålene er fastsatt, legger kontrakten opp til at kompetansebehov skal identifiseres. Dette kan være områder oppdragsgiver vet det er behov for kompetanse på eller bestemte kurs. I sum skal punktene gi leverandøren mulighet til å sette sammen en helhetlig og et mer effektivt undervisningsopplegg enn hva som har vært tilfellet tidligere. Punktene vil gjøre det lettere å identifisere hva oppdragsgiver etterspør og ha større effekt for oppdragsgiver.

Følgende kan være eksempler på kompetansebehov hos virksomheten:

- Hvilke krav som stilles ved mottak, håndtering, mellomlagring og videresending av farlig avfall, og hvordan etterleve kravene i praksis.
- Klassifisering av farlig avfall, herunder hvordan finne riktig EAL-kode og avfallsstoffnummer – bruk av f.eks. NFFAs veiledere.
- Elektronisk deklarerer av farlig avfall.
- Sortering og emballering av batterier.
- Sortering av vinduer.
- Hvordan man håndterer «avviksavfall» som eksplosiver, smittefarlig avfall og uidentifisert avfall.
- ADR kap. 1.3: avsenders forpliktelser, bruk av UN-godkjent emballasje og klassifisering av farlig avfall som er farlig gods.
- Hvordan håndtere gass på farlig avfallsmottak.
- Hvordan gjenkjenne farlige byggavfallsfraksjoner (mottakskontroll).
- Hvordan farlige byggavfallsfraksjoner skal håndteres på avfallsmottak.
- Hvordan tolke resultatene fra laboratoriet slik at avfallet blir riktig klassifisert.

(3) Punktet gir oppdragsgiver mulighet til å be om kurs som ikke er dekket i punkt 2 og 3.

6. Behandling av farlig avfall

(1) (2) Punktene 1 og 2 må oppfattes som en form for "programerklæring" hvor oppdragsgiver gir uttrykk for hvordan farlig avfall ideelt sett skal behandles. For oppdragsgivere som har miljø som et av tildelingskriteriene vil det være aktuelt å følge opp dette ytterligere.

(3) Avsnitt 3 vil være relevant for oppdragsgivere som har miljø som et av tildelingskriteriene. Kontrakten legger opp til at material- og ombruksgraden skal dokumenteres for de 10 største avfallsfraksjonen etter volum. Erfaringsmessig vil de 5 største farlig avfallsfraksjonene etter volum dekke 80 % - 90 % av volumet. Kontrakten legger opp til at det er vekt som er avgjørende for material- og gjenvinningsgraden. Dette er tilsvarende utgangspunkt som for rammedirektivet for avfall og emballasjedirektivet. Det er etter hvert utviklet en del veiledningsmateriell knyttet til medlemslandenes forpliktelse til å etterleve «gjenvinningsmålene» i rammedirektivet for avfall, hvor det både er gitt nærmere bestemmelser om beregning og rapportering. Det kan være aktuelt å ta utgangspunkt i dette regelverket ved behov. Se blant annet kommisjonsbeslutning 2011/753/EU og 2019/1004/EU.

6.1 Bonus for økt materialgjenvinning

Tildelingen av kontrakten er basert på gjenvinningsgrad alene kan være utilfredsstillende, fordi det ikke gir noe ytterligere incentiv for å bli bedre i kontraktsperioden. En mulighet kan være å innføre en bonusordning for økt materialgjenvinning som et mulig virkemiddel. Generelt er det vanskelig å finne sikre målemetoder for graden av materialgjenvinning, og dette kan være spesielt vanskelig i en konkurransesituasjon med flere tilbydere. Et slikt kontraktsvilkår vil derfor i utgangspunktet kreve arbeid fra oppdragsgiver for å kunne være praktisk håndterbart. Det er etter hvert utarbeidet en del

veiledningsmateriell fra EU knyttet til måling av ombruk, sirkularitet og gjenvinning som kan danne utgangspunkt for et slikt arbeid.

7. Avvik og avvikshåndtering

Den aktive medvirkningen som det legges opp til i punkt 5, skal bidra til at antallet avvik i utgangspunktet holdes lavt.

Med avvik menes leverandørens merarbeid når farlig avfall er sammenblandet med annet avfall, jf. avfallsforskriften § 11-5 eller avfall som ikke oppdragsgiver har anledning til å håndtere innenfor sin tillatelse. I mange kontrakter er det lagt opp til at leverandøren overhodet ikke kan fakturere avvik. Dette er en veldig enkel, men kortsiktig løsning for oppdragsgiver. Dersom avvik ikke meldes til oppdragsgiver, så får ikke oppdragsgivers virksomhet mulighet til å lære og mister dermed også muligheten til å forbedre virksomheten. Avtalen legger opp til en mellomløsning, ved at samme avvik må opptre tre ganger før det er anledning til å fakturere for avviket.

Kontrakten skiller også mellom såkalt ordinære avvik og røde avvik. Røde avvik er mer alvorlige avvik som potensielt kan gi opphav til farlige situasjoner. Slike avvik faktureres oppdragsgiver etter nærmere avtale, forutsatt at behandlingskostnaden ved det aktuelle avfallet kan dokumenteres.

I unntakstilfeller kan det være særlige forhold som gjør seg gjeldene slik at hva som utgjør avvik fra avtalen må avtales nærmere mellom partene. Dette må vurderes konkret og har ikke vært mulig å ta høyde for i veiledningen.

7.1 Avvikshåndtering

(1) Bestemmelsen legger opp til at alle avvik skal rapporteres for å ivareta læringseffekten av avvik og gi oppdragsgiver mulighet til å forbedre seg. Det fremgår at det er merkostnader i form av medgått tid (arbeidstimer) som kan faktureres i tillegg til kostnader ved å behandle avfallet korrekt i henhold til avfallsregelverket m.v.

(2) Røde avvik skal meldes så raskt det er mulig. Dokumentasjonen som nevnt i nr. 1 kan komme på et senere tidspunkt. Fakturering av røde avvik skjer etter nærmere avtale.

7.2 Dialog om avvik

Bestemmelsen forsøker å legge til rette for samarbeid mellom oppdragsgiver og leverandør i kontraktsperioden. Leverandøren har med seg annet perspektiv på oppdragsgivers virksomhet og leverandørens tilbakemelding på avvik mv, noe som kan være viktige kilder til forbedring av oppdragsgivers virksomhet.

8. Utstyr og emballasje

Poenget med å skille ut emballasje som eget punkt hvor pris skal angis særskilt, er å sikre oppdragsgiver et større eierskap til emballasjen og dermed redusere forbruket av emballasje og miljøbelastningen.

Det anbefales at emballasje ikke gjøres til en del av tildelingskriterier. Dette skyldes at reduksjon av emballasje er vanskelig å måle, og er nært knyttet til hvilken emballasje oppdragsgiver eventuelt krever og ikke minst oppdragsgivers egne prosesser. Veilederen legger i stedet opp til at emballasjereduksjon blir et tema mellom partene og at partene i fellesskap legger opp til konkrete planer og mål for emballasjereduksjon.

8.1 Leverandørens plikter

8.2 Plan for reduksjon av emballasje

Veilederen legger opp til at partene i fellesskap skal lage en plan for ombruk av emballasje. Årsaken til at veilederen legger opp til dette som en del av kontrakten, er at i hvilken grad ombruk av emballasje til farlig lar seg gjennomføre i større skala, avhenger av flere faktorer. En av disse er eventuelle valg eller preferanser oppdragsgiver måtte ha for en bestemt type emballasje. I tillegg vil oppdragsgiver kunne ha ulike preferanser og rutiner knyttet til hva som er «god nok» emballasje. Veilederen legger derfor opp til at partene sammen går igjennom prosesser og rutiner for å optimalisere ombruk av emballasje. Det anbefales også at man i fellesskap fastsetter mål for emballasjeombruk. I tilfeller hvor oppdragsgivers valg av emballasje er til hinder for ombruk legger kontrakten opp til partene i fellesskap kan endre emballasjetype.

8.3 Bonus for emballasjeombruk

Det kan etableres bonusordninger eller andre incitamenter som motiverer begge parter til gjenbruk av emballasje. Partene bør ha som ambisjon å etablere systemer som identifiserer og kvantifiserer mengde emballasje, og rapportere på dette under kontraktsperioden.

9. Enhetspris, avfallsstoffnummer m.v.

Det anbefales at oppdragsgiver utarbeider en prislister basert på avfallsstoffnumrene i Norsk Standard sin 7000 serie. Det anbefales sterkt at oppdragsgiver i forkant eller under anbudsrunden ber om innspill på ytterligere oppdeling av enkelte avfallsstoffnummer slik at det vil bli lettere å skille enkeltstoffer fra hverandre både med tanke på prissetting, men ikke minst utfra et sikkerhetsperspektiv.

9.1 Generelt

Kontrakten legger opp til at det farlige avfallet skal prises brutto (med emballasje). Dette skyldes at det offentlige deklarasjonssystemet også baserer seg på et bruttoprinsipp. Det er derfor krevende å operere med avvikende prinsipper for deklarerer og prisfastsetting.

9.2 Ukurant farlig avfall

Visse typer farlig avfall som er skadet, svært uvanlig eller som utgjør en særskilt sikkerhetsrisiko er det lagt opp til skal prises særskilt. Dette skyldes at kostnadene ved slikt avfall er vesentlig høyere enn ved det farlige avfallet oppdragsgiver normalt mottar. Tanken er at dette skal være et relativt snevert unntak fra utgangspunktet om at kontrakten skal omfatte alt farlig avfall. Dette er forsøkt reflektert ved at oppdragsgiver heller ikke er forpliktet til å velge pristilbudet fra leverandøren, men kan selv innhente tilbud og eventuelt velge andre leverandører.

10. Kontraktsoppfølging

Malen forsøker i størst mulig grad å skape rammer for et godt samarbeid i kontraktsperioden og punkt. 10 skal også bidra til dette. Punktet legger opp til at leverandøren skal ha en avtaleansvarlig som følger opp avtalen og er tilgjengelig også utenfor normal arbeidstiden. Tilsvarende bør oppdragsgiver har en eller flere faste kontaktpunkter opp mot avtaleansvarlig hos leverandøren.

10.1 Felles risikovurdering

Alle som håndterer farlig avfall har krav til risikovurdering, jf. internkontrollforskriften § 5. Punktet skal legge til rette for at oppdragsgiver og leverandør gjennomfører en felles risikovurdering før oppstart.

Dette kan være svært nyttig for leverandøren som et ledd i å bli kjent med oppdragsgivers virksomhet, men også for at oppdragsgiver kan få nye og potensielt bedre perspektiver på egen virksomhet.

10.2 Rapportering og statistikk

Punktet legger opp til årlig og halvårlig utarbeidelse av statistikk. Kontrakten legger opp til at månedlig rapportering gjøres gjennom grunnlagsdokumentasjonen i den månedlige faktureringen.

10.3 Fakturering

Kontrakten legger opp til månedlig fakturering og dette også skal fungere som en månedlig rapportering. Dersom oppdragsgiver fakturerer med en annen frekvens, må det tas stilling til om det er behov for et eget punkt om månedlig rapportering. Sistnevnte vil avhenge av oppdragsgivers behov.

10.4 Kontroll

Kontrakten legger opp til at oppdragsgiver kan foreta kontroll av leverandørens virksomhet som faller inn under kontrakten.